

вижда цѣлиятъ Нью-Йоркъ като отъ нѣкакъвъ планински връхъ.

Да се изкачи човѣкъ до кулата по стълбата е много изморително. Затова въ Америка, вмѣсто стълби, използватъ машини, наречени „асансьори“. Това сж малки, затворени стаички, които се издигатъ отъ етажъ на етажъ съ електричество.

Въ най-високото здание на свѣта има 64 асансьора. Горе отъ балкона на върха, когато погледне човѣкъ подъ нозетѣ си града, свѣтъ му се завива. Наоколо, догдето око стига, на 30 километра околорѣстъ, все небостъргачи, лъскави, разноцвѣтни Вавилонски кули.

Улицитѣ между небостъргачитѣ приличатъ на тѣсни окопи. А по тѣхъ едвамъ личатъ хората — като точки. Пъкъ автомобилитѣ, които непрекъснато сноватъ, напомнятъ лъскави буболечки.

По покривитѣ на околнитѣ небостъргачи сж направени градини. И въ тѣхъ хората се изкачватъ — на високо да се разхождатъ.

Този десетомилионенъ градъ е наистина едно чудо. На всѣки 52 секунди тука пристига по единъ влакъ. Дневно идватъ или заминаватъ около 300,000 души, колкото цѣла София! Хотели има повече отъ хиляда. А пъкъ театри, музеи, паметници — нѣматъ брой.

Богатствата на този градъ сж изчислени на 15 билиона долара. Ако ги смѣтнемъ на левове, по 100 лв. единия долларъ, бихме натрупали наистина цѣли планини отъ злато!

3. Ч.

ПРОЛѢТНА ПѢСЕНЬ

Капъ-чукъ, капъ-чукъ!
пѣятъ весело стрѣхитѣ —
топла пролѣтъ пука тукъ,
надъ селата, равнинитѣ.

Звънъ, звънъ, звънъ, звънъ!
пѣе стадото надолѣ,
нашироко грѣе вънъ
тиха, топла, свѣтла пролѣтъ.

Бръмъ-бръмъ, бръмъ-бръмъ! —
пѣятъ жълтитѣ пчелици,
рано стънали отъ сънъ,
като малки ученици.

Бимъ-бамъ, данъ-динъ! —
съ веселъ звънъ орача мина;
вредъ подъ свода свѣтлосинъ
пѣе нашата родина.

Григоръ Угаровъ